

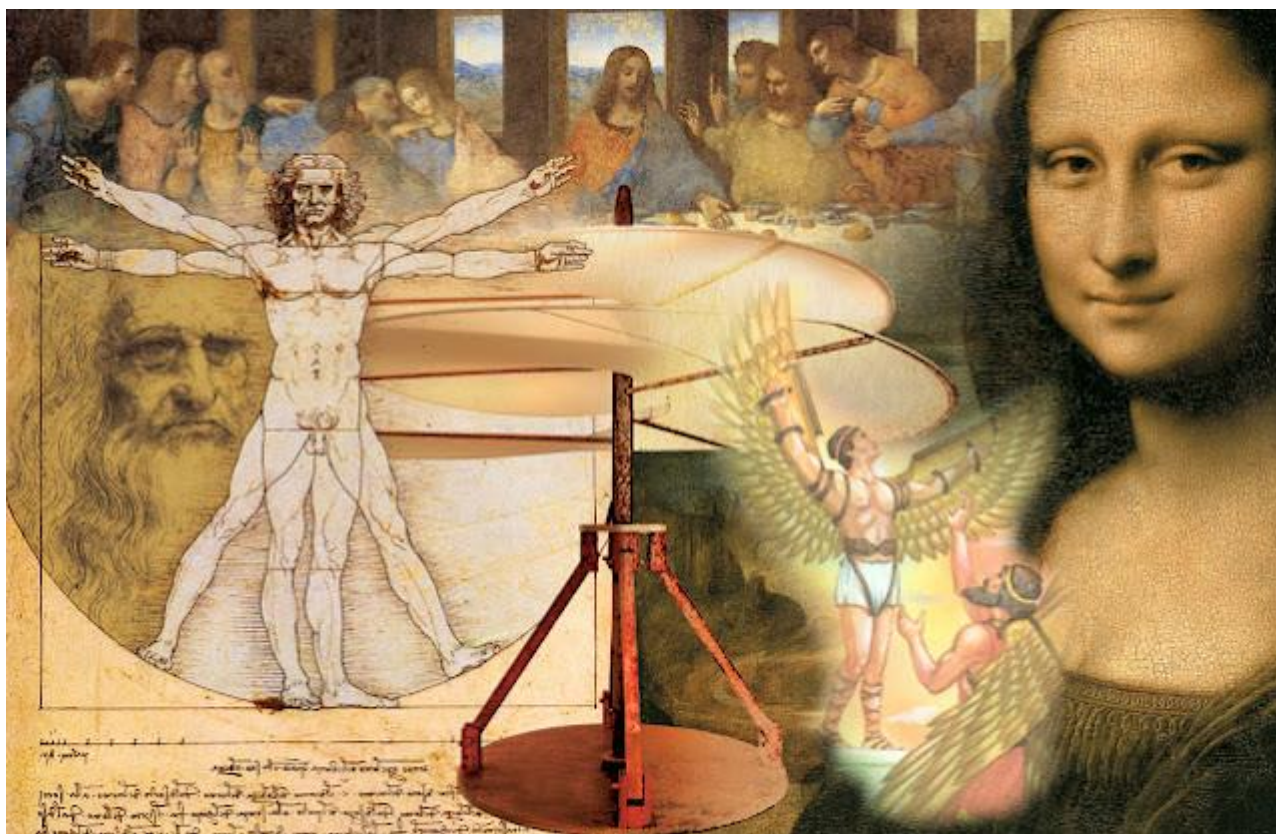
Dva životy Leonarda aneb cesta do zázrcadlí

V historii bylo nemálo osobností, jejichž život byl zahalen tajemstvím a záhadami. Leonardo da Vinci však mezi nimi vyniká a je celosvětově uznáván jako génius v umění, inženýrství a dalších oborech. Také da Vinciho obrazy jsou opředeny mystickými záhadami a dodnes vyvolávají řadu hypotéz o tom, kdo byl jejich předlohami.

Někdo Leonarda považuje za velkého génia, přestože se mnoho jeho děl nedochovalo kvůli nedodržení techniky fresky. Někdo ho považuje za geniálního inženýra, ale v praxi téměř všechny jeho vynálezy zůstaly v nákresech, a ani při rekonstrukci moderními prostředky neospravedlňují to, co do nich bylo vloženo a jak bylo vše myšleno.

Da Vinciho deníky jsou opravdu zajímavé, obsahují spoustu nápadů, které by v případě úspěšného dokončení mohly změnit svět. Moderní vědci však tvrdí, že tyto zápisky jsou jen kopie... kopií. Mariano Taccola byl další excentrickou postavou tehdejší Itálie a právě z jeho díla Leonardo nakreslil to, co se stalo jeho vizitkou - „Vitruviánského muže“.

Da Vinciho představy byly příliš vzdálené realitě nebo příliš složité a nákladné na to, aby se daly uskutečnit. Neřešily žádné otázky, byly jen fraškou. Když se tým Norů pokusil ze zvědavosti realizovat jednu z Leonardových předloh, narazil na stejný problém jako italská hrabata v 16. století: bylo to příliš drahé.

Jeho osobní život a filozofické názory jsou opředeny množstvím záhad... Někteří se domnívají, že da Vinci byl zvrhlík, jiní tvrdí, že to byl vizionář, který poznal tajemství vesmíru díky hermetismu zednářů... Kdo byl tento člověk, který maloval obrazy ze svatých písem a vynalezl smrtící zbraně a mučící mechanismy? Jaká tajemství si s sebou odnesl jeho duch?

Odpovědi na tyto otázky přineslo vědomé snění, které může pootevřít dveře do informačního prostoru planety. Samozřejmě, že mnozí nevěří ani v informační pole, ani v možnost čtení z něj, ani v reinkarnaci duše. Inu, každému, co jeho jest. Tyto informace nejsou pro skeptiky, ve skutečnosti vyprávějí o reinkarnaci duše dávného Atlant'ana v těle známého Itala renesanční epochy. Pokud vidíte nejen životní dráhu člověka, ale i životní dráhu duše přinejmenším během několika inkarnací, pak se vám vyjasní mnohé, co bylo dříve považováno za záhadu. Nevíra v samotnou možnost reinkarnací činí mnohé z nás slepými. Ale vždyť historie táhnoucí se tisíciletími od dob Atlantidy pokračuje, a pokračuje... stejnými osobnostmi, jen v nových fyzických tělech.

Ale pěkně popořádku...

Růžové svítání rozptýlilo poslední zbytky mlhy a odhalilo siluetu pyramidy. Obrovský sluneční kotouč pomalu stoupal nad poušť, až se pyramida obarvila do zlatých barev. Náhle se z jejího vrcholu objevila podivná nazelenalá záře. A teď mě nějaká neviditelná síla nesla úzkým tunelem, který se otevřel u paty kamenného obra. Obrovské leštěné kvádry se táhly do nekonečna, ale vepředu byl světlý pruh. Síň byla obrovská krychlová místnost s masivní kamennou deskou, která stála jako podstavec na podlaze v samém jejím středu. Nic jiného tu nebylo, jen stěny, strop a ten podstavec. Zdálo se, že světlo vychází ze samotných stěn...

Pak se však deska podstavce rozzářila stejnou nazelenalou září a v prostoru se objevil podivný vír náhle zhoustlého vzduchu. O chvíli později se nad podstavcem vznášel zlatý kovový disk. Pomalu se otáčel, když se v jeho spodní části otevřel poklop. A tu se z něj vylilo stejné nazelenalé světlo. Ve světle se objevil člověk ve zlaté zbroji nebo něčem jiném, s širokými jiskřícími nárameníky. A na ramenou měl... ptačí hlavu s dlouhým zobákem. Když jsem se podívala blíž, všimla jsem si obrazů takových ptáků i na samotném disku. Byli to ibisové, napovídalo mi cosi uvnitř.

Ale teď ten člověk obratně oddělil hlavu ibise od trupu... Ukázalo se, že je to jen přilba!

Tmavě nazlátlé vlasy astronautovi spadaly až na ramena, i natáhl ke mně ruku. O chvíli později jsem se propadla do nazelenalé mlhy, která se stejně náhle rozplynula, ale disk byl pryč a cizinec seděl na zvláštním křesle se lvími tlapami v podivné oválné místnosti s prazvláštními lesklými předměty, které vypadaly jako staroegyptské sochy, nádoby a kdoví co ještě. Na stole vedle něj se pomalu otáčela modrá koule.

A vtom mnou projel pohled jeho pronikavých očí a kdesi v dálce jsem zaslechla neznámou řeč, která se však kupodivu začala vzápětí překládat...

„Už jsme se jednou setkali,“ řekl cizinec, aniž by roztáhl rty. „Jsem Džehuti, tobě známý spíše jako Thovt - Egyptan, nebo spíše Siriánec, neboť mou domovinou je jedna z planet, které se vznášejí v prostoru soustavy Siria. Kdysi jsem ti vyprávěl, že jsme na Zemi přišli zasít život s posly z různých vesmírných světů. A v těch vzdálených dobách zde vybudovali tyto portály ve tvaru pyramid.

Kdysi jsem mluvil o velké lži pronesené kněžími Atlantidy, kteří se zachránili během zkázy své země. Zdrojem této lži je Nibiru a Anunnaki, kteří přišli z jejího satelitu - planety Nifilim. Ti si Atlantidu prostřednictvím jejího vládce Chrona a následně vládnoucího Poseidóna téměř zcela podmanili. Skoro celé kněžstvo Atlantánů se dostalo pod vliv Anunnaki. A jen navenek ještě uctívali Slunce, ve skutečnosti začali uctívat Nibiru.

Lež se však neomezovala jen na to. Po zničení své země se zachránil velekněz Hermes, později přezdívaný Trismegistem, ze své pýchy si poručil tak říkat. Znamená to totiž třikrát největší. Takový byl jeho titul - velekněze Atlantidy.

To bylo v oněch dobách, kdy jsem opustil čertog Země, předav vědomosti svým potomkům. Tehdy zde žily naše děti, které jste také nazývali bohy. Ale hrůza katastrofy spláchla nejen břehy Atlanty. I země Ki Hu Ptah (Egypta) byly zaplaveny mořskými vodami, a Sfinga i pyramidy se ocitly pod vodou... A později, když voda opadla, mísení národů... a nespočetné zástupy uprchlíků zaplnily vyplavené ruiny...

A k nim přišel Štír, poddruh našeho posla. A tak zde začal jiný život. A Anunnaki z Nibiru prostřednictvím toho krále, který se nazýval Štír, zavedli všude svůj pořádek. Ale i o tom jsem vám již vyprávěli (viz téma: Král Štír, Seth a tajemné „Oko Sahary“). V této epoše přišel Hermes do Egypta a přivlastnil si mé jméno, ostatně byli ještě tací, kteří si na něj vzpomněli. Temný kněz Hermes se zde tedy nazýval Thovtem.

Přinesl ze zanikající Atlanty desky v krystalech smaragdu. V nich byla napsána velká lež oblečená do pravdy. Takto Anunnaki vnesli své lži do myslí lidí. Důmyslně ji zahalili do pravdy, aby ti, kdo čtou pravdu a lež, vnímali vše jako pravdu.

Dokonce i ve vašich dnech je nemnohým dáno shledat, co je v Trismegistových tabulkách falešné a co pravdivé. A jsou tam napsány osnovy, které jsou u zednářů považovány za poklad. Vždyť skutečným zakladatelem zednářství je právě on - Hermes-Atlantán, černý kněz Nibiru. Znovu opakuji, že k němu nemám žádný vztah, i jméno Thovt si bezostyšně přivlastnil, aby zdroj civilizace stavitelů pyramid - Siriánců v očích lidí srovnal s civilizací Nibiru či Anunaki, aby si lidé mysleli, že to vše je jedno a totéž. Vždyť jsme v dávných dobách učili kosmickým zákonům, což znamená, že i ta směs lží ve smaragdových krystalech bude považována za pravdu. Bohužel, tak se i stalo.

Falešná moudrost z Trismegistových desek se stala základem učení zednářů - hermetismu. Abych jen netřásl slovy, pokusím se v učení hermetismu trochu oddělit lež od pravdy.

Hermetismus je pojednání o mysli vesmíru, která vládne světu. Tyto znalosti daly zednářům autoritu a moc nad lidmi, umožnivše oklamat dokonce kněze, kteří toho věděli hodně. Jsou stručně zformulovány v sedmi hermetických principech.

- Podle Trismegistových tabulek duch - sám o sobě nehmotný a nedefinovatelný - existuje v člověku prostřednictvím univerzální, nekonečné, živé mysli.

Částečně je to pravda. Právě do ní je zabalen zbytek lží.

Dále chytráci z Nibiru udělají první krok k ustoupení od pravdy, a přitom ještě říkají pravdu samotnou. To je princip shody (analogie).

- Jak nahoře, tak dole; jak dole, tak nahoře je princip, podle něhož lze po poznání struktury nejmenšího prvku pochopit strukturu celého systému: buňka opakuje strukturu lidského organismu, člověk jako hermetický, uzavřený systém opakuje strukturu Země, Země opakuje strukturu vesmíru.

To je pravda, ale pojmy nahoře a dole se na to vůbec nevztahují! Ve skutečnosti je zde popsán princip hologramu, jak se mu říká ve vašich dnech, a správnější by bylo mluvit o mikrosvětě a makrosvětě, a ne o horním a dolním, vždyť tyto pojmy odpovídají spíše pro vyšší a nižší, a nižšími světy jsou rubové světy antisvěta, jehož existenci Trismegistos tají. Záměrně o něm nemluví a představuje svět pouze jako svět, bez přítomnosti antisvěta, uspořádaného podle protikladných, zrcadlových principů.

A to vede k tomu, že černé, démonické světy spodku jsou podle jeho představ uspořádány stejně jako vyšší světy světla! Takto tiše a obratně se zde začíná maskovat lež!

A opět další porce pravdy, která ještě více uspí mysl nejen obyčejného člověka, ale dokonce i znalého kněze!

Trismegistos mluví o vibraci. Nic není v klidu – vše se pohybuje, vše vibruje a závisí především na změnách rychlosti vibrací. Vibrace je energie, přechodem z nižších rovin vibrací do vyšších se kvalita energie zlepšuje.

Je to pravda!

Hermes však dále tvrdí, že zákon vašeho trojrozměrného světa - světa přechodového mezi světy temnoty a světla - je pravým zákonem pro celé univerzum, a tedy i pro vyšší světy, což je velká lež!

Ale zní to takhle - všechno je dvojí, všechno má póly. Vše má svůj antipod (svůj opak), ale liší se stupněm (odlišnou vibrací). Všechny pravdy nejsou nic jiného než polopravdy, každá pravda je napůl falešná.

Ve vašem světě je to tak, a není možné vyjádřit pravdu vašimi slovy a vaším jazykem. Hermes však neříká, že ji prostě nelze vyjádřit, tvrdí, že v přírodě vůbec

neexistuje, že vše je polovičaté, a proto si rozvazuje ruce, přesněji řečeno jazyk, a dává si plné právo lhát! Dává toto právo sobě i všem svým následovníkům...

A pokud je všechno na polovinu, pak zlo může být dobré a dobro zlé... A to je ta nejdůležitější myšlenka - základ velké anunnakijské lži o univerzu, která ospravedlňuje i samotné Anunnaki a všechno zlo světa. To je jádro jejich učení, že k dobru je možné dojít konáním zla a že pro universum nezáleží na tom, jak a co vytvoříte nebo zničíte... Pokud je to účelné a rozumné.

*Dále uvádí další zákon, který se vztahuje pouze na hranici světa a antisvěta - je to zákon rytmu. **Pohyb na jednu a druhou stranu - přítok a odtok, kývání vpřed a vzad - pohyb podobný kyvadlu, něco na způsob pohybu přílivu a odlivu.** Toto existuje pouze ve vašem hraničním světě, ale Hermes o tomto hovoří jako o zákonu celého vesmíru, což je opět lživé.*

Pak opět uvádí pravý zákon vesmíru o příčině a následku.

***- Z každé příčiny vyplývá následek. Všechno, co se v životě děje, se děje podle zákona, nic se neděje jen tak, nic jako náhoda neexistuje.** To je pravda, která byla opět přidána ke lži, pro přesvědčení znalých.*

*A sedmým principem, který předkládá, je princip pohlaví. Ten v energetických světech vůbec neexistuje. Je to princip vývoje pouze biologických organismů živočišné říše a vyšších biologických forem, který je Hermem rozprostřen nad všemi aspekty univerza, v čemž se rodí velká deformace. **"Pohlaví je ve všem - vše má svůj mužský a ženský princip. To platí nejen na fyzické rovině, kde se pohlaví projevuje jako sex, ale také na duševní rovině, stejně jako na rovině duchovní, ale všude je to stejné. Každý mužský předmět má ženský princip; stejně tak je tomu i naopak,"** říká Hermes.*

Ne každý zde uvidí švindl! Ano, v energetickém světě beztělesných duchů mohou mít duchové jak mužské, tak i ženské vlastnosti. Duchové, ale ne předměty! To především!

A za druhé, ve fyzické rovině toto mizí a tělo je dáno pouze určitému pohlaví! A všechny tyto výmysly, natažené na fyzický svět, vedou k perverznostem, u vás velmi dobře známým! A ovšem ospravedlněné tímto postulátem samotného Herma!

Proč to všechno říkám? To proto, že v těchto principech spočívá základní kámen velké lži, na níž stojí zednářství - těmi samými Anunnaki vyvolení pastýři, aby vládli vašemu světu.

Ale to jsem odbočil... Ještě jsem neřekl, že Trismegistos, když ještě žil v Atlantě, byl nejbližším rádcem krále - Poseidóna. Byl prostředníkem mezi anunnakijským vládcem Jahvem a Poseidónem. Předával vazalské Atlantidě vůli Anunnaki, před nimiž se Atlantčané třásli... byl rádcem v tom, jak z Atlantidy učinit nejmocnější na Zemi.

Zpočátku to byl plán velkého obohacení Atlanty a ochuzení sousedních zemí. Hermes byl tedy tím ještě ekonomem, jak byste řekli za vašich časů...

Pravděpodobně pro tyto své „činnosti“ se stal u Řeků bohem obchodu, zisku, rozumnosti a účelnosti, a také vychytralosti a klamu...

Zřejmě se však nepodařilo ekonomicky zničit Hyperboreu a krajiny země Mu. Pak se zrodil vojenský plán. Všechno je jako za vašich časů! Nic není na tomto světě nové!

A právě Hermes z vůle Anunnaki a na formální příkaz Poseidóna vytvořil radu atlantských vědců, aby vyvinuli tektonickou zbraň, která by potopila Hyperboreu a od základů změnila zeměkouli.

Tenkrát kolem sebe shromáždil inženýry a vědce, aby vytvořil zkázu pro svět. Jedním z inženýrů byl mladý jinoch, který pocházel ze vzdálené provincie Atlantidy, z níž se později stala Hellada. Jmenoval se Daidalos. Stal se Hermovým oblíbeným žákem, vyznavačem jeho učení.

Jednou Hermes shromáždil všechny plány atlantských vědců a ukázal je Daidalovi. Rozhodl se, že tečku za sporem by měl udělat amatér. Pověřil Daidala, aby sloučil všechno, co se vypracovalo, a vytvořil tak projekt velkolepé zbraně, která otřese planetou a zničí Atlantidy nenáviděnou Boreu.

Daidalos přes noc dokončil to, co začala rada vědeckých inženýrů. Pomohli mu totiž Anunnaki. Vložili mu do mysli jeho řešení nasměrovaným technickým paprskem do jeho mozku.

Tak se zrodilo obludné zařízení, které zničilo polovinu světa, a vznikla velká potopa, a Atlanta padla. Zařízení bylo použito na příkaz Poseidóna, a Zemi zachvátila hrůza. Zařízení posunulo zemské jádro jako kyvadlo. A zemská klenba se roztrhla, na mnoha místech vytrysklo k nebi ohnivé magma a vlny oceánů se na mnoha místech uzavřely nad souší. Hyperborejci odrazili úder štítem, o němž Atlantčané nevěděli, a celý úder se vrátil na Atlantidu, a smetl ji z povrchu zemského.

Hermes tehdy prchal ve svém diskoletu z hynoucí Atlantidy a už ve vzduchu se na palubě setkal s Daidalem. Ten ho ze všeho obvinil, a tak se mezi nimi strhla hádka. Daidalos se ještě stačil proplížit ke katapultu a odpojil se. Přistál v helénských horách. Tak začalo jeho putování po Helladě a Krétě, kam musel uprchnout. To vše máte v mýtech, nebudu se v popisech tak podrobně rozepisovat. V mýtech je také známo o Daidalových výtvořech, které zformoval z dostupných prostředků, o křídlech, na nichž zemřel jeho syn, narozený již v Helladě.

Konec života strávil Daidalos na ostrově Sardinie, kde byl nakonec uznán za stavebního inženýra, i když měl daleko ke schopnostem, které měl v Atlantidě. Nyní stavěl stavby z kamene a hlíny mezi zdívočelými obyvateli odlehlých provincií Atlantidy, ve světě zmařených nadějí, v zemích velké potopy. Do dnešních dnů se zachovaly nuraghi, ony podivné sardinské ruiny.

...Hermes doletěl do mé země - Egypta a vydával se za mne, přicházeje údajně zachránit lidi v těžkou hodinu potopy! Od té doby se stal knězem a v hlavním chrámu vztyčil své smaragdové desky. A začal provozovat magii, snažil se

improvizovanými prostředky vytvářet zlato, ano i krystaly obsahující energii stvoření, vždyť veškerá atlantská výroba byla zničena.

Hermes však nebyl inženýrem, ani neznal složení mnohých mechanismů. A vše, co uměl, jako bývalý Poseidonův rádce, bylo jen výmluvností zářit, ano, lež míchat do učení minulosti... Všechno, čeho byl Hermes schopen – to udělal. Vytvořil spolek kněží-mágů, první tajný spolek, jemuž se podařilo navázat kontakt s Anunnaki a znovu se stát hříčkou v jejich rukou...

Tak začaly dějiny zednářství prostřednictvím černého kněžstva Egypta, které se nikdy nedokázalo dotknout pravd naší civilizace. Pouze spekulace a rituály Anunnaki, pokusy číst tabulky Siria a krystaly s informacemi. Ale pouhé pokusy, a nic víc. Neuspěli, a to, co jim Anunnakiové pověděli, zapsali do svých knih jménem nejstarších učitelů - Osirise, Isidy, Hora a mého (Thovta). Vždyť dokonce technické znalosti Atlantidy byly nad Hermovy vědomosti. Časem se jeho diskolet rozbil a nikdo ho nebyl schopen opravit...

Čas však neúprosně plynul. Atlantská civilizace skončila minulostí. A téměř nesmrtelní Atlantané zemřeli, ačkoli prožili ne jedno století... Daidalos zemřel v daleké Sardinii, Hermes uhořel při pokusu o neúspěšný experiment. Jeho duch odešel do Ducha Nibiru - té věčně hladové díry v antisvětě - neboli Lucifera, jak mu říkají jeho uctívači. Hermovi žáci však, povzneseni myšlenkou na vládu nad světem, pokračovali v jeho díle služby Anunnakiům. Doufali totiž, že si tímto způsobem podmaní planetu. A doufají až do vašich dnů snažíce se obnovit historii Atlanty a Hyperboreje. Jako pavouci nyní utkali svou síť nad světem, snažíce se nastolit nadvládu velkého Prediktora, jak sami říkají.

...A znovu přicházejí, akorát v jiných tělech, vždyť inkarnace nikdo nezrušil. A boj trvá věčně, po staletí a tisíciletí...

...Ale o tom není moje vyprávění. Všichni duchové procházejí reinkarnacemi. Je to vesmírný zákon. Takže Daidalos, který kdysi žil tam v Helladě, se narodil v jiném čase, v jiném tisíciletí.

Nemanželský syn toskánského šlechtice Piera da Vinci - Leonardo se začal vzdělávat v umění. Ano, je to tentýž Daidalos, jenž dostal nové tělo. A znovu začal hledat pravdu celého svého života... A znovu se zapletl do téhož lživého propletence hermetismu, když opět jednou na toto učení narazil.

Znovu stráví celý život hledáním, znovu se stane Hermovým žákem tím, že vstoupí do zednářské lóže, a znovu bude prosazovat anunnakijskou lež svým uměním i svým životem, o němž toho víte hodně.

A nyní si připomeneme Hermovo učení: ‚Všechny pravdy nejsou nic jiného než polopravdy, každá pravda je napůl falešná. Neexistuje zlo ani dobro - ale všechno je jedno... a zlo může být stvořeno, je-li v tom účelnost, jako byla vytvořena velká biblická potopa... samotným Bohem.‘

Ano, přesně takhle Anunnaki podávali příběh o potopě a Atlantidě potomkům oněch Atlantánů, oněch kněží a dalším... Vždyť všechno bylo zapomenuto, zejména

mezi těmi, kteří nebyli vyvoleni Jahvem, mezi stádem, ano a také mezi dozorcí, kteří se stali vyvolenými kněžími, a jejich národem vypěstovaným v egyptských a judejských pouštích.

A Leonardo se v této filozofii stal také vyvoleným, vyvoleným nad zlem i nad dobrem...

Možná také mnohým z vás se bude zdát přitažlivá a pravdivá. Ale podívejte se do té obludné propasti ,nad dobrem a zlem', kde se uvolňuje naprostá svoboda a člověk se mění v bezduché monstrum, kde je popřena jakákoli morálka jako projev dobra. Ale absence dobra je zlem. A nepřítomnost zla není dobrem, neboť je to prostě lhostejnost a věčný chlad propasti.

Dobro - to je tvoření a láska, a nepřítomnost zla, násilí a utrpení není automaticky tvoření a láska, je to prostě noc Brahmy - prázdnota a netvoření, zastavení vývoje.

Zlo - to je destrukce, involuce, jak byste řekli... Takže nepřítomnost zla není automaticky dobrem, dobro musí být ještě stvořeno, a zlo je ničení toho, co bylo stvořeno, když je vše zničeno, samozřejmě to zmizí a zůstane prázdnota!

Právě to je ideálem anunnakijského učení - usilovat o tuto prázdnotu pohlcením celého světa do sebe.

To je falešné osvícení - odmítnutí sebezdokonalování a tvoření ve prospěch ovládnutí světa, jeho pohlcení do sebe, a tím se údajně lze stát Absolutnem, právě tou prázdnotou, to je cesta pozpátku, jak byste řekli. To je podstata vědomí antisvěta, z něhož přišli Anunnaki.

Pod rouškou této filozofie však lidé využívaní Anunnaki snadno ospravedlňují své neřesti a naopak je posilují v domnění, že i toto je cesta k Absolutnu, zvláště tak snadná a sladká, slibující ovládnutí světa!

To je anticesta všech stoupenců Herma a tajných lóží a společností, které u vás uchvátily moc ve světě a skoupily jej za zlato.

...Nu a co Leonardo? Génus atlantského ducha se opět zapletl do této důmyslné lži. Právě to se zračí v celém jeho díle a dává pro vás vzniknout tisícům záhad. Oddával se neřestem, vždyť ,mužské a ženské se mohou měnit, neboť jsou jedno a totéž' - podle Hermova učení. Leonardo se do této ideje ponořil natolik, že se stal fyzickým zvrhlíkem a tuto špinavou neřest ospravedlňoval tím, co považoval za vysokou filozofii.

Celý svůj život se snažil ztělesnit tento jednotný obraz ženského a mužského ve svých malbách. Maloval tedy ženy z mužským modelem takových zvrhlíků, svých milenců. A nejznámějším takovým obrazem je Gioconda neboli Mona Lisa. Ano, ten obraz! A celé jeho tajemství spočívá v tom, že v něm je mužské jako ženské a ženské jako mužské. Nebo spíš je na něm střední bytost, se záhadným úsměvem, vševědoucí, údajně znající pravdu univerza...

Leonardo byl praktikujícím mágem, alchymistou, zednářem, toužil po poznání Anunnaki, po poznání Herma, skutečně uvěřil, že tam je pravda. A jednoho dne v zrcadle spatřil obraz samotného Jahveho, který mu Anunnakiové promítli. Tento obraz mu nedopřál klidu. Rozhodl se jej tedy zachytit na jednom ze svých obrazů. Tak se objevil podivný obraz, viditelný pouze tehdy, přiloží-li se k obrazu zrcadlo... Je to obraz Anunnakiho Jahveho vrytý do olejomalby a zašifrovaný zrcadlovým obrazem.

Mnoho obrazů tohoto zazrcadlí či antisvěta, o který Leonardo usiloval, lze rozpoznat na jeho obrazech. Antisvět viděl v zrcadlech a také jej maloval, přičemž k plátnu přistavoval zrcadla. Proto, díváte-li se na obrazy jednoduše - nic takového nevidíte, ale přiložením zrcadel na určitá místa - lze spatřit ono zazrcadlí, svět Anunnaki, antisvět a pokřivené obrazy našeho světa, zlomené vědomím antisvěta převráceným naruby, se samotným jeho filosofováním spojujícím dobro a zlo.

Vždyť i obrazy Ježíše a Jidáše na jeho obraze ‚Poslední večeře‘ byly namalovány podle stejného modelu, který k němu zřejmě přivedla sama Prozřetelnost. Nebylo to však poselství shůry, tuto událost přitahoval vlastní duch Leonarda, jenž se snažil dokázat, že dobro a zlo pocházejí ze stejného zdroje a jsou dvěma stranami téže mince. A tyto myšlenky byly v Leonardovi, který se také zabýval magií, tak silné, že se zhmotnily. A tak potkal žebráka v hrozném stavu a začal podle něj kreslit obraz Jidáše, a potom se ukázalo, že několik let předtím mu tentýž člověk pózoval pro obraz Krista...

Myšlenka zhmotňuje. To, v co věříte, se stane, ale... jen pro vás! Ve skutečnosti se zlo nestalo dobrem, vše zůstalo na svém místě...

Toto filozofování umožnilo Leonardovi vytvářet nejen malířská plátna, ale také vojenskou techniku. Ačkoli vojenská technika je ve vašem světě dokonce velmi potřebná pro obranu proti stejnému zlu. Leonardo se však nestaral o to, k čemu jsou jeho vynálezy potřebné, se stejným nadšením navrhoval strašlivé mučicí mechanismy, pomocí nichž lidé vystavovali utrpení jiné lidi.

Myslíte si, že Leonardo sloužil jen tak na dvoře milánského vévody Sforzy, nebo na dvoře Borgiů, kteří byli známí svou krutostí a bezohledností? Za co mu tito lidé platili peníze? Za vojenské vynálezy? Zpočátku ano. Ale všechny tyto projekty se podobaly Ikarovým křídům, která kdysi navrhl Daidalos. Buď se rozpadly, nebo

vyžadovaly jiné materiály, které nebyly k dispozici, nebo byla jejich realizace velmi nákladná.

Leonardo především dostával svoji gáži za vynález mučících mechanismů, jejichž nákresy si nikdy neschovával. A tam, přítomný mučení, v pustých mučírňách mu despotové umožňovali rozporcovat těla nešťastných obětí takřkajíc pro vědu...

Vždyť v té době nebylo možné pitvat mrtvé. A Leonardo jako pravý vědec - cynik, vědec vědy pro vědu, pitval umučené a pozoroval jejich utrpení, nestranně studoval mechanismus odumírání tělesných tkání... Prostě studoval, pro sebe, chápal anatomii, pro malování... Prostě... Jako by sledoval film, bez citů, bez emocí, jako pravý Anunnaki a následník jejich učení, jako bezduchý stroj... V tom je tajemství jeho geniality! Genialita slučitelná se zločinností bezduchého maniaka.

Celý svůj život studoval svět kolem sebe, stejně jako ho studují nechápavé děti, které vykuchají a rozřezou hračky a snaží se pochopit, jak fungují a co je v nich.

Právě tuto monstrózní cestu poznání nabízí filozofie hermetismu, kterým byl Leonardo pohlcen. Byla to cesta poznání posledních Atlant'anů, kteří se svou

namyšleností a neřestmi zcela odtrhli od pravd, a tedy i od schopností jasnovidění a jasnozřivosti, které měli na počátku své cesty, které měli Hyperborejci, které mají vyšší jogíni, světlí jasnovidci a proroci, kteří k léčení nemocí nepotřebují vykuchat těla. Teprve poté, co o tyto schopnosti přišli, začali lidé studovat anatomii z mrtvol, ale ještě ne během mučení svých obětí! K tomu dospěly jen ty nejvíce bezduché zrůdy z antisvěta, které se inkarnovaly do vašeho světa v epochách strašlivých válek.

Tak může duše jednoduše zmizet, proměnit se v černou díru, ne ve zlého démona, ale prostě v díru... Leonardovi se to stalo. Prostě začal vidět svět zazrcadlí, dokonce kreslil zrcadlovým způsobem. Žil v zazrcadlí s vědomím antisvěta.

Jeho nejvýznamnějším dílem však nebyla Gioconda, ale jiný obraz, který je nyní ve vašem světě nejdražší, ve smyslu peněžní hodnoty. Protože je oceňován stejnými dírami, namísto duší, Anunnaki vtělenými na Zemi. Jedná se o obraz ‚Spasitel světa‘.

Pod rouškou Krista se skrývá Moshiach, bezpohlavní androgyn, Adam Kadmon z kabaly. Je to sám Lucifer, je to Zlo v převleku Dobra, je to odražené světlo Lucifera v zrcadle, ideál Iluminátů, božstvo těch, kdo se považují za osvícené na cestě hermetismu. Je to zruďný obraz, obraz pravého zla, čistá lež ve slupce svatosti, která je ve své podstatě mnohem strašnější než obrazy zuřivých démonů... A drží ve svých rukou mou kouli, jejíž pomocí se snaží ovládnout svět...

Tentýž obraz stojí za Janem Křtitelem s tváří plnou neřesti... s křížem otevírajícím dveře do zazrcadlí... Nastavte zrcadlo a podívejte se... Ze světa zazrcadlí do tohoto světa hledí Lucifer...

Říkám vám to proto, aby se alespoň někteří z vás ještě naučili rozeznávat všepohlcující propast pod iluzí umělého světla, protože je to tak těžké...

Tak promluvil Thovt, a modrá koule se na jeho stole dál otáčela. A teď na ní byly vidět oceány a kontinenty... a tady už pluly mraky... a někde daleko východ slunce rozptýlil poslední mlhu...

Zapsala Valeria Kolcova 02.03.2018